

"Naciye yoldaşa dair söylenecek çok şey var"

Sınıflı toplumların ortaya çıkışı, dünyanın yükünü de ezilen sınıfın omzuna bindirdi. İnsanlık tarihi, ezilenlerin omuzlarındaki bu ağır yükü atmak için verdikleri mücadelelerle yazılmaya devam ediyor. İnsanın insan üzerindeki sömürü ve baskısının da tarihi olan insanlık tarihi yazılırken, bu baskı ve sömürüyü çift kat yaşayan, ezilen sınıfın kadınının verdiği mücadelenin, hiç kuşku yok ki ayrı bir yere konması gerekiyor. Çünkü ezilen sınıfın kadını, sadece egemen sınıfların doğrudan sömürüsüne karşı değil, aynı zamanda toplumlara, yine egemenler tarafından empoze edilen ve sömürünün devamına hizmet eden feodal-gerici değer yargıları başta olmak üzere, bir dizi kuşatılmışlığa karşı da mücadele etmek zorunda kalıyor.

Bu kuşatmayı yarmayı başarabilenler, özgürleşmeye giden yolun ilk adımını tamamladıktan sonra, nihai kurtuluşa götürecektir olan, sınıf mücadelesindeki yerini almakta gecikmiyor. Kadın erkek omuz omuza mücadelesinin, sadece kendini değil, tüm ezilenleri kurtuluşa götürecektir yegane yol olduğunu, giderek daha fazla bilinince çıkararak, adım adım mücadelenin ön saflarındaki yerini alıyor. Feodal değer yargılarının kuşatmasını yararak, sınıf mücadelesinin içinde yer alma cüretini gösterenlerden biri de, geçtiğimiz günlerde yitirdiğimiz **Naciye Büyük**'tü.

Tarıyanların, Naciye "ablası" veya "anası", kendini daha çocuk yaşlarda hayata teslim olmaya zorlayan feodal değer yargılarının yaptırımını karşılamıştı.

Ancak o, feodalizmin hiçbir yaptırımına uymamakta kararlıydı. Ve nitekim baş kaldırmakta gecikmeyecek, öncelikle kendi ayaklarının üzerinde durma mücadelesine girişti.

Daha küçük yaşlarda yaşadığı baskılar, acılar, Naciye'nin sınıf bilincinin gelişmesinde önemli bir etken olur. Sınıf bilinciyle birlikte, kurtuluşun tek başına olamayacağı/olmaması gerektiği düşüncesi de olgunlaşmaya başlamıştır.

Sivas'ın Boğazören köyünde yoksul Kürt emekçisi bir ailenin ço-

lerin bir parçası olmakta zorlanmamıştı.

Naciye Büyük, devrimcilerin ve devrimci yaşamın bir parçası olmayı, sonraki yıllarda mülteci olarak yaşamaya başladığı yurtdışında da sürdürdü.

19 Temmuz 2009'da, geçirdiği beyin kanaması sonucu yaşamını yitirdiğinde, "bütün gücüyle devrim mücadelesine omuz veren, devrimin hamalı olmayı adeta kendine görev edinen, devrimcilere ve yoldaşlarına karşı öz-

cuğu olarak dünyaya gelen **Naciye Büyük**, yaşadığı sınıfsal, cinsel ve ulusal baskılarla birlikte, yaşamın neredeyse tüm acılarını tanımıştı. Tüm istegine rağmen tıpkı diğer kızkardeşleri gibi okutulmayan, 14 yaşında zorla evlendirilen Naciye ablamız, milyonlarca kadının yazgısını katmıştı yüreğine. Bunun içindir ki, kendi ayaklarının üzerinde durma çabasını sürdürdüğü İstanbul'da, tanıştığı günlerden itibaren devrimci-

verili bir devrimci" olarak anıyordu onu yoldaşları.

Yurtdışında ATİK Yeni Kadın üyesi olan Naciye Büyük'ün, bir zamanlar İstanbul Kartal'da, Halk Ekmek Fabrikası'nda birlikte çalıştığı ve yine birlikte faaliyet sürdürdüğü yoldaşlarının hafızalarındaki yerini nasıl koruduğunu ise, o dönemdeki bir yoldaşının, Naciye'yi kaybetmemizin ardından kaleme aldığı şu satırlardan anlıyoruz:

Proletaryanın yiğit anası NACİYE'nin anısına...

Naciye yoldaşa 1989 yılında, Kartal Halk Ekmek'te çalıştığımız sırada tanıştık.

Tanışmamızdan hemen sonra Naciye yoldaş iş yerinde örgütlü mücadele içerisinde yer alarak, mücadelenin gelişmesi için tüm içtenliği ve yürekliliği ile çalışmıştır. Naciye yoldaş küçük yaştan itibaren feodalizmin gericiliğinden dolayı ciddi bedeller ödemesine rağmen, yaşama, mücadeleye ve partiye olan inancını büyüterek, kendini geliştirmişti. Alışılmışın dışında, alçakgönüllü, sabırlı ve özverili idi. Hepimize bir ana sıcaklığı ile yaklaşıyor, en

Naciye yoldaşımızı ölümsüzlüğe uğurladık

15 Temmuz'da gece geç saatlerde geçirdiği beyin kanaması sonucu hastaneye kaldırılan ama tüm çabalara rağmen koma halinde kalan yoldaşımızı 19 Temmuz'da kaybetmenin acısını yaşadık. Bu acıyı içimize gömerek yoldaşımızı ölümsüzlüğe uğurlamanın hazırlıklarına giriştik. Dostlarının da katkılarıyla 21 Temmuz günü Mezarlık Salonunda veda töreni düzenlendi.

Kızıl bayrağa sarılı ve üzerinde Partizan yazılı tabut dostlarının ve yoldaşlarının omuzunda "Seni unutmayacağız! Naciye abla

geri kitlelerle bile çabucak ilişki kurabiliyordu. Her geçen gün kendini geliştiriyor, kişisel eksikliklerini gidermeye çalışarak, devrimci bir yaşam ve karakteri benimsiyordu.

Naciye yoldaşın çok ayrı bir diğer özelliği de, bizim dışımızdaki tüm devrimci anlayışlarla dayanışma ve birlik içerisinde üretmeye olan inancıydı. Buna çok özel bir önem verilmekteydi.

Ona dair söylenecek çok şey var. O inançlı bir yoldaş, bir ana, çok iyi bir dost ve örnek gösterilecek yüreklilikte inançlı bir parti taraftarıydı.

Anısı mücadelemizde yaşayacak, Seni unutmayacağız proletaryanın yiğit anası...

her zaman genç kalplerimizde yaşayacaksınız!" sloganı ile alana getirildi. Yapılan saygı duruşunun ardından TKP/ML YDK adına bir bildiri okundu. Bildiride "Onu erken kaybetmenin üzüntüsü içindeyiz. Naciye yoldaş dürüstlüğü, direngenliği ve fedakarlığıyla hep kalplerimizde yaşayacaktır" denildi. Ayrıca Partizan bildirisi de dağıtıldı.

Anma diğer demokratik kurum ve kuruluşların tek tek yaptığı veda konuşmasının ardından ailesinin özel isteği nedeniyle okunan dualarla devam etti. Partizan andı ve Parti marşının sloganlarla okunmasının ardından Naciye yoldaş memleketi Sivas'a uğurlandı.

(Stuttgart Partizan okurları)